

малъ силъ да извърши това. Той лежалъ вече тридесать и осемъ години въ това мѣсто и, безъ сомнѣніе, хранилъ ся отъ милостынѣ, но въ найважныя случаи никой не рачилъ да му помогне. Бѣдѣтъ чловѣкъ въ несчастіе рѣдко намира пріатели на земь-тъ, но всякогы има Покровитель на небо-то.

Исусъ Христосъ дошълъ при кѣпалницѣ-тъ и, като видѣлъ разслабленна, попыталъ: „искашь ли да бждешъ здравъ?“ — „Господи!“ отговорилъ Му болныя-тъ: „азъ си нѣмамъ никого, който да мя спустне въ кѣпалницѣ-тъ, когато захване да ся мжти вода-та; а самъ си азъ сжмъ тѣй слабъ, чтото, кога дойдѣ до кѣпалницѣ-тъ, намирамъ, че другъ нѣкой вече слѣзълъ въ нежъ прѣди мене.“ Спаситель казалъ: „встани, вземи си постель-тъ и иди си.“ Въ сжщѣ-тъ минутѣ тойзи чловѣкъ усѣтилъ себе си совершенно здравъ; той встанѣлъ, взелъ си постель-тъ и излѣзълъ оттамъ съ сърдце напълнено отъ голѣмѣ благодарность и радость. Между това, Исусъ Христосъ ся уклонилъ оттамъ незабѣлженъ, тѣй чтото исцѣленныя-тъ страдалецъ не можалъ да ся научи за имя-то Му.

Деня-тъ, въ който ся извършило това исцѣленіе, былъ сжбота. Въ тоя день было возбранено отъ закона Моисеовъ да ся работи и да ся прѣносятъ вещи отъ едно мѣсто на друго. Оныя, които стояли на около, като видѣли, че исцѣленныя-тъ носи постель-тъ си, хванѣли да му говорятъ: „не трѣбва да носишь постель-тъ; или ты не знаешь, че е днесъ сжбота?“ Излѣченныя-тъ имъ отговорилъ: „Онзи, който мя исцѣли, ми рече да встанѣ, да вземѣ постель-тъ си и да си идѣ.“ Той вѣрвалъ, че Онзи, който има власть съ еднѣ думѣ да излѣчава тридесать-осмигодишнѣ болестъ, безъ сомнѣніе, е властенъ да му повели да вземе постель-тъ и да ѣ носи въ день сжботенъ. Всичкы хванѣли да распытвать, кой го е исцѣлилъ; но Исусъ Христосъ ся былъ вече уклонилъ оттамо. Облагодѣтелствованныя-тъ не знаалъ Благодарителя си. Подирь това Господь срѣщналъ тогова чловѣка въ храма и казалъ му: